

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-185/15-5

U I M E R E P U B L I K A H R V A T S K A

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Jasminke Jenjić, članica vijeća, te sudske savjetnice Lidije Ravlić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja O. B. iz S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, radi poništenja odnosno oglašavanja ništavim rješenja klasa: UP/I-050-02/15-01/04, urbroj: 401-01/11-15-01 od 10. srpnja 2015., u predmetu prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 14. siječnja 2016.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje, odnosno oglašavanje ništavim, rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/I-050-02/15-01/04, urbroj: 401-01/11-15-01 od 10. srpnja 2015.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem temeljem odredbe članka 122. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09. – dalje: ZUP) odbijen je kao neosnovan prigovor tužitelja izjavljen zbog nedobivanja odgovora na predstavku u zakonom propisanom roku.

U tužbi koju je ovome sudu ustupio Upravni sud u Splitu tužitelj u bitnome navodi da je dana 19. ožujka 2015. uputio e-mailom sukladno odredbama članka 42. stavak 2. ZUP-a u svezi članka 59. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13.) predstavku u kojoj je naveo jedan jedini razlog prijave iz djelokruga rada tuženika kršenje odredbi iz članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, budući da Klinički bolnički centar S. nije u zakonom propisanom roku rješenjem odbacio tužiteljev zahtjev za dopunu informacije. Ističe da tuženik nije postupio u zakonom propisanom roku jer obavijesti iz članka 59. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama tužitelju nije dostavljena do današnjeg dana. Osim toga ističe da tuženik nije postupio prema pravilima o dostavi jer nije potvrdio zaprimanje tužiteljeve predstavke od 19. ožujka 2015., bez odgode, odmah po primitku. Tužitelj nadalje ističe da je dana 24. svibnja 2015. godine 66 dana nakon slanja predstavke od 19. ožujka 2015. uputio e-mailom sukladno odredbama članka 122. ZUP-a.

Tužiteljev prigovor oznake ppi-19/15 u kojem je naveo jedan jedini prigovorni razlog - okolnost da tuženik nije u zakonom propisanom roku odgovorio na tuženiku predstavku od 19.

ožujka 2015. Ističe da tuženik nije o prigovoru odlučio u zakonom propisanom roku. Smatra da je rješenjem od 10. srpnja 2015. koje je osporeno u ovom predmetu potpuno pogrešno utvrđeno činjenično stanje pa je stoga došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužitelja. Poziva se na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Us-5081/2011 od 21. ožujka 2013. gdje je Visoki upravni sud zauzeo stav da podnositelj predstavke ima pravo uložiti prigovor u skladu s propisanim iz članka 42. stavak 4. ZUP-a. Navodi da sukladno članku 42. stavak 4. ZUP-a ima pravo izjaviti prigovor i u slučaju kada u propisanom roku nije dobio odgovor. Navodi da žalbeni postupak koji je vođen temeljem članka 25. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama i inspekcijski postupak koji se predlaže temeljem propisanog u članku 59. Zakona o pravu na pristup informacijama nisu isti postupci. Navodi da je tek po završetku žalbenog postupka saznao da KBC S. krši odredbe iz članka 23. stavak 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama i stoga je predložio pokretanje inspekcijskog nadzora. Stoga zaključak tuženika da neće pokrenuti inspekcijski postupak jer je tužitelj prethodno protiv KBC-a S. vodio žalbeni postupak je nezakonit i smiješan, te jedina odlučna činjenica da li KBC S. u zakonom propisanom roku postupa ili ne postupa u skladu s odredbom članka 23. stavak 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama i ništa drugo. Isto tako smatra da rješenje nije obrazloženo sukladno ZUP-u i predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji te se navedeno rješenje poništi, odnosno oglasi ništavim.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je u odnosu na zahtjev tužitelja koji traži da se požurnica kojom požuruje rješavanje žalbe oznake ppi-01/15 tretira kao predstavka na nepostupanje KBC S.. Naknadno je zbog složenosti i obimnosti i sličnosti više postupaka tužitelja koje je pokrenuo u više predmeta pred tuženikom utvrđeno da po istoj nije postupano te je KBC-u S. u predmetu klasa: 008-03/15-01/111 upućeno upozorenje u pogledu rokova i načina rješavanja zahtjeva sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama. Tuženik ističe da je navedeni akt dostavljen na znanje tužitelju te da će po okončanju postupka po predstavi tužitelju biti upućena obavijest o poduzetom. U odnosu na tužiteljev prigovor zbog nedobivanja odgovora na predstavku u zakonom propisanom roku koji je odbijen osporenim rješenjem tuženik napominje da zakon u članku 59. propisuje način postupanja s predstavkama. Iz odredbi navedenog članka ne proizlazi obveza tuženika da svakog podnositelja predstavke obavještava o tijeku poduzimanja radnji već o utvrđenim činjenicama i poduzetom, odnosno o rezultatima postupanja po predstavi. Također odredba Zakona o pravu na pristup informacijama ne propisuje rokove u kojima se mora pokrenuti postupak po predstavi odnosno u kojem se mora završiti rad po predstavi. Detaljni razlozi o tome navedeni su u obrazloženju rješenja.

Osim toga tuženik ukazuje da se predmetni rješavaju sukladno redosljedu zaprimanja te se napominje da Ured Povjerenice za informiranje osim poslova drugostupanjskog tijela obavlja i poslove promocije, edukacije, nadzora, odgovaranja na upite, davanje mišljenja, vođenja projekata i međunarodne suradnje. Ističe da zbog velikog broja zaprimljenih predmeta i sukladno administrativnoj popunjenosti, a imajući u vidu djelokrug poslova koji se obavljaju navedeno postupanje po predstavi sukladno članku 59. Zakona kao ni po drugim predstavkama nije moguće pokrenuti i završiti u rokovima navedenim u ZUP-u koje spominje tužitelj, niti se isti, kao što je već navedeno u pobijanom rješenju, primjenjuju u navedenom postupanju.

Slijedom navedenog predlaže da se tužba odbije i potvrdi rješenje tuženika, a pri tome se ne osporava da osporeno rješenje nije donijeto u roku odnosno da predstavka od 15. ožujka 2015. godine prigovor oznake ppi-19/15 i požurnica ppi-23/15 nisu potvrđene isti dan kada su zabilježeni na poslužitelju, međutim, navedeno ne utječe na zakonitost pobijanog rješenja i poduzetih radnji povodom tužiteljeve predstavke.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12. i 152/14. – dalje: ZUS) prigovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj nezadovoljan postupanjem tuženog tijela koje nije u rokovima i na valjan način odgovorilo na njegovu predstavku na postupanje KBC S. koji nije u zakonom propisanom roku odlučio o tužiteljevom zahtjevu za pravo na pristup informacijama. Naime, tužitelj je 15. ožujka 2014. godine uputio e-mailom predstavku zbog kršenja odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama jer navedeno tijelo javne vlasti nije u zakonom propisanom roku odbacilo rješenjem tužiteljev zahtjev za dopunu informacije.

Točno je, kako to navodi tuženik da je odredbom članka 59. Zakona o pravu na pristup informacijama propisan način postupanja po predstavkama, te da je prema stavku 1. propisano da inspektori postupaju po predstavkama na rad tijela javne vlasti vezano uz primjenu tog Zakona, stavkom 2. propisano je da je inspektor dužan razmotriti podnesenu predstavku, stavkom 3. da ako po razmatranju predstavke inspektor ocijeni navode iznesene u predstavi osnovanim, uz traženje izvješća ovlašten je uputiti upozorenje radi hitnog uklanjanja mogućih nezakonitosti. Stavkom 4. da ako se u postupanju po predstavi utvrdi da su činjenice izložene u predstavi točne, a otklanjanje nezakonitosti ili nepravilnosti zahtjeva izricanje mjere, inspektor će po službenoj dužnosti provesti inspekcijski nadzor na način i sukladno ovlastima iz zakona, a stavkom 5. da je inspektor dužan pisanim putem obavijestiti podnositelja predstavke o utvrđenim činjenicama odnosno poduzetim mjerama povodom predstavke, a da obavijest nije upravni akt.

Međutim, iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da u konkretnom predmetu nije proveden inspekcijski postupak sukladno članku 59. Zakona o pravu na pristup informacijama, te da je postupajući po podnesku podnositelja nazvanog „žalba na rad KBC S.“ tužitelju upućena obavijest aktom klasa: 008-04/15-01/111, urbroj: 401-01/05-15-2 od 16. ožujka 2015. godine o tome zašto se upit KBC S. ne smatra zahtjevom za informacijom. Nakon zaprimanja daljnjeg podneska tužitelja u kojem je isti ukazao na nerješavanje žalbe rješenjem predmet je riješen rješenjem klasa: UP/I-008-07/15-01/178, urbroj: 401-01/05-15-01 od 22. travnja 2015., te je navedenim rješenjem odlučeno o žalbi tužitelja, a protiv navedenog rješenja tužitelj je također mogao pokrenuti upravni spor. Iako je tuženik postupio izvan rokova propisanim Zakonom o općem upravnom postupku pogrešno smatrajući da se navedeni zakon u konkretnom slučaju ne primjenjuje Sud ne nalazi povredu zakona na štetu tužitelja te nije našao osnovu niti za poništenje niti za oglašavanje ništavim osporenog rješenja.

Naime, iz odgovora na tužbu razvidno je da će tužitelju po okončanju postupka po predstavi biti upućena obavijest o poduzetom. Kako ni ostali prigovori iz tužbe nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari osporenim rješenjem uz obrazloženje kakvo je njime dano nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 14. siječnja 2016.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.